

בש"פ 3198/16 - פלונית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 3198/16

לפני:
המבקש:

כבוד השופט י' עמית
פלונית

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז בתיק עמ"ת 61323-03-16 שניתנה ביום
29.3.2016 על ידי כבוד השופטת ד' מרשק-מרום

בשם המבקש: עו"ד ירון פורר

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ד' מרשק מרום) מיום 29.3.2016 בעמ"ת 61323-03-16, בגדרה התקבל ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט א' נוריאלי) מיום 28.3.2016 במ"ת 17772-11-15.

1. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 6.11.2015 בשעות אחר הצהריים התגלע ויכוח בין המבקש לבין אשתו דאז (להלן: המתלוננת). המבקש דחף את המתלוננת, היא התקשרה למשטרה והוא עזב את הדירה. בשעת לילה מאוחרת חזר המבקש לדירה אך המתלוננת לא פתחה את הדלת. המבקש הוריד את מפסק החשמל הראשי וכך נאלצה המתלוננת לפתוח את דלת הדירה. המבקש איים על המתלוננת בסכין, בעודה מיניקה את בנם, ודרש ממנה לבטל את התלונה למשטרה. המבקש דקר פעמיים את הספה עליה ישבה המתלוננת. לפיכך יוחסו למבקש בכתב אישום מתוקן, עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ותקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין. המבקש הודה בכתב האישום המתוקן.

2. בהחלטתו של בית משפט השלום (כב' השופטת מ' גרינברג) מיום 12.11.2015 נקבע, בהסכמת המבקש, כי קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר. לאחר שהתקבלו תסקירים מטעם שירות המבחן, נשלח המבקש לחלופת מעצר במוסד טיפולי. המבקש הפר את כללי המוסד, בין היתר בכך שניסה ללא רשות ליצור קשר טלפוני עם המתלוננת, שוחח

עם בתו בטלפון וניסה לקבל דרכה מידע על המתלוננת ושמה אף העביר לה מסרים מסיתים. בנוסף יצא המבקש למלונית על מנת לקבל שירותי מין וכן נטל ללא רשות כדורי קלונקס השייכים למטופל אחר. במשך תקופת ביניים שהה המבקש בחלופת מעצר בפיקוח אביו. בהחלטה מיום 28.3.2016 נעתר בית משפט השלום (כב' השופט א' נוריאלי) לבקשתו של המבקש, והורה על שינוי תנאי חלופת המעצר למעצר בית מלא בפיקוח חברתו ובמרחק ממקום מגוריה של המתלוננת. זאת, חרף תסקיר מעצר שנשא אופי שלילי. כתנאי לחלופת המעצר נקבע, בין היתר, "אי יצירת קשר עם המתלוננת, ישיר או עקיף", ובסיום ההחלטה הובהר למבקש כי הפרת תנאי השחרור תוביל למעצרו המידי ולחילוט הערבות.

המשיבה לא השלימה עם החלטה זו והגישה ערר לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי הקדים וציין בהחלטתו כי לא נעלם מעיניו כי המבקש היה נתון בתנאים מגבילים במהלך תקופה לא מבוטלת. בית המשפט הדגיש בהחלטתו את הסיכון הממשי הנשקף מן המבקש כלפי המתלוננת; את עברו הפלילי, לרבות הרשעה בעבירת אימים כלפי המתלוננת, אשר בגינה נגזר על המבקש מאסר על תנאי, שלא הרתיע אותו; את דפוסי התנהגותו פורצי הגבולות; ואת ההפרות הקודמות של תנאי השחרור. לפיכך הוחלט על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו.

3. בבקשה שלפניי נטען, כי שגה בית המשפט המחוזי כאשר לא נתן משקל הולם לכך שבתקופה בה שוחרר המבקש לחלופת מעצר (במשך 13 ימים) הוא לא סיכן את המתלוננת. עוד נטען על-ידי המבקש, כי בנסיבות העניין היתה הצדקה לסטות מן ההמלצה השלילית שהובאה בתסקיר שירות המבחן, בין היתר נוכח טיבה של חלופת המעצר ונוכח עברו הפלילי של המבקש אשר "אינו מכביד כלל ועיקר".

4. דין הבקשה להידחות, מאחר שאינה עומדת באמות המידה שנקבעו למתן רשות לערור "בגלגול שלישי" (בש"פ 5520/13 דיאב נ' מדינת ישראל (20.8.2013); בש"פ 3214/14 ולד נ' מדינת ישראל (8.5.2014)). טענותיו של המבקש מתמצות בכך שלשיטתו לא ניתן משקל מספק לנסיבות התומכות בהישארותו בחלופת מעצר, אך לא נטען כי מתעוררת בעניינו שאלה עקרונית החורגת מגדרי המקרה הפרטני. אוסיף ואציין כי לא מצאתי חשש לעיוות דין או לנסיבות מיוחדות אחרות המצדיקות היעדרות לבקשה. בית המשפט המחוזי היה ער למכלול הנתונים הרלוונטיים, ולא נפל פגם בהחלטתו. בפרט ראיתי לציון את הערכת שירות המבחן בתסקיר המשלים מיום 28.3.2016, לפיה "קיים סיכון ממשי" לפגיעה במתלוננת. עוד ראוייה לציון העובדה שעל פי אותו תסקיר, המבקש יצר קשר עם המתלוננת בתקופת שהותו בבית אביו, ולדבריה המבקש איים עליה. למבקש ניתנה יותר מהזדמנות אחת להיטיב את דרכיו, ומשהפר פעם אחר פעם את האמון שניתן בו - איני רואה כל צידוק להיעתר לבקשה.

5. נוכח האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א בניסן התשע"ו (19.4.2016).

שׁוֹפֵט

